

УДК 351 : 659

Л.А. Бутенко, здобувач кафедри адміністративного, фінансового та інформаційного права ННІ права та масових комунікацій ХНУВС

## ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНОЇ ІНСПЕКЦІЇ УКРАЇНИ З ПИТАНЬ ЗАХИСТУ ПРАВ СПОЖИВАЧІВ

В статті приділено увагу з'ясування правової регламентації діяльності Державної інспекції України з питань захисту прав споживачів щодо реалізації державної політики у сфері державного контролю за додержанням законодавства про захист прав споживачів. Здійснено класифікацію нормативної бази, якою керується Держспоживінспекція України під час здійснення своїх повноважень на зовнішню та внутрішню.

**Ключові слова:** правове регулювання, органи виконавчої влади, споживач, права споживачів, забезпечення прав споживачів, захист прав споживачів, державна політика щодо забезпечення прав споживачів.

В статье уделено внимание выяснения правовой регламентации деятельности Государственной инспекции Украины по вопросам защиты прав потребителей по реализации государственной политики в сфере государственного контроля за соблюдением законодательства о защите прав потребителей. Осуществлена классификация нормативной базы, которой руководствуется Госпотребинспекция Украины при осуществлении своих полномочий на внешнюю и внутреннюю.

**Ключевые слова:** правовое регулирование, органы исполнительной власти, потребитель, права потребителей, обеспечение прав потребителей, защита прав потребителей, государственная политика по обеспечению прав потребителей.

In this article attention is given to clarify the legal regulation of the State Inspection of Ukraine on the protection of consumers in respect of implementation of the state policy in the sphere of state control over observance of legislation on consumer protection. Classification of the regulatory framework, which is guided by the State Inspection of Ukraine on protection of consumer rights in the exercise of its powers to foreign and domestic.

**Key words:** legal regulation, executive bodies, consumer, consumers rights, respect for consumers rights, consumers rights protection, state policy on consumers rights protection.

**Постановка проблеми.** Частиною 2 ст. 42 Конституції України закріплено, що держава захищає права споживачів, здійснює контроль за якістю та безпечністю продукції, всіх видів послуг і робіт, сприяє діяльності громадських організацій споживачів. Деталізація цього конституційного положення здійснюється в поточному законодавстві, насамперед, Законі України «Про захист прав споживачів», який серед іншого визначає, що захист прав споживачів здійснює центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного контролю за додержанням законодавства про захист прав споживачів.

На сьогоднішній день, відповідно до Указу Президента України від 13.04.2011 № 465/2011 [1] Державна інспекція України з питань захисту прав споживачів (Держспоживінспекція України) є спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у сфері державного контролю за додержанням законодавства про захист прав споживачів.

У зв'язку з цим, **метою** даної статті постає необхідність дослідити правове регулювання діяльності Держспоживінспекція України, оскільки не створено належного законодавчого підґрунтя для ефективного захисту гарантованих чинним законодавством прав споживачів.

**Аналіз останніх досліджень.** Окремі аспекти зазначеної проблеми досліджувались на дисертаційному рівні та у фаховій літературі, зокрема в роботах таких учених-правників як В. Б. Авер'янов, О. Ф. Андрійко, О. О. Бакалінська, О. М. Бандурка, Ю. П. Битяк, І. Л. Бородін, І. В. Бойко, В. М. Гаращук, О. В. Джафарова, Ю. Т. Добромислов, Т. О. Коломоєць, А. Г. Кравченко, Ю. Ю. Рябенко, С. В. Семенко, М. М. Тищенко, Ю. В. Тищенко, В. С. Шелестов, О. М. Язвінська та ін. Безперечно, наукові праці названих учених мають важливу наукову і практичну цінність. Водночас слід визнати відсутність дотепер спеціальних досліджень із проблематики правового регулювання діяльності Держспоживінспекції України.

**Виклад основного матеріалу.** На важливість досліджуємої проблематики звертається увага у загальних положеннях резолюції № 39/248 Генеральної Асамблеї ООН «Керівні принципи для захисту інтересів споживачів» [2], де наголошується на необхідності у формуванні та реалізації державної політики захисту інтересів споживачів, а також збереження та створення відповідної інфраструктури. Недостатній рівень захисту прав споживачів зумовлено: відсутністю системних дій з боку центральних і місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування щодо забезпечення ефективного вирішення комплексу завдань, пов'язаних із забезпеченням захисту прав та інтересів споживачів; недосконалістю законодавства у сфері захисту прав споживачів; недостатністю фінансового, матеріально-технічного та кадрового забезпечення Держспоживінспекції України; відсутністю навчальних програм для середніх спеціальних та вищих навчальних закладів; недостатньою поінформованістю споживачів про їх права.

Отже, слід сказати, що від того, настільки нормативно врегульовано діяльність Держспоживінспекції України, залежить захист прав споживачів, запобігання реалізації на внутрішньому ринку небезпечної та низькоякісної продукції, надання споживачам у доступній формі достовірної інформації про продукцію.

Як зазначає А. Г. Кравченко, за допомогою адміністративно-правового регулювання досягається необхідна деталізація норм матеріального адміністративного права та адміністративно-процесуальних норм на рівні підзаконних нормативно-правових актів, яка дозволяє досягти необхідного рівня ефективності реалізації та захисту прав споживачів. І, крім того, сферою адміністративно-правового регулювання охоплюються відповідна юрисдикційна діяльність органів держави та їх посадових осіб, пов'язана з настанням адміністративної та дисциплінарної відповідальності в сфері забезпечення прав споживачів, поновлюванням відповідних прав громадян [3, с. 66–67].

Отже, у цілому правове регулювання діяльності Держспоживінспекції України в сфері забезпечення прав споживачів пов'язане з регламентацією широкого кола суспільних відносин, які прямо чи опосередковано пов'язані з задоволенням певних потреб громадян у сфері споживання, забезпеченням належного захисту відповідних прав та створенням необхідних умов їх реалізації, визначенням певних параметрів, що являють собою своєрідну точку відліку при вирішенні питань щодо якості і безпеки продукції робіт і послуг [3, с. 71].

На початку слід зазначити, що науковці по різному визначають термін «правове регулювання». На думку деяких вчених, під правовим регулюванням слід розглядати здійснюваний за допомогою системи правових засобів (юридичних норм, правовідносин, індивідуальних розпоряджень і ін.) результативний, нормативно-організаційний вплив на суспільні відносини з метою їх впорядкування, охорони, розвитку відповідно до суспільних потреб [4, с. 145]; це форма владного юридичного впливу на суспільні відносини, що здійснюється державою за допомогою всіх правових засобів з метою їх упорядкування,

закріплення і забезпечення [5, с. 370]; дія права на суспільні відносини за допомогою використання певних юридичних засобів [6, с. 290]; вплив права на суспільні відносини за допомогою певних юридичних засобів, через систему яких і забезпечується розвиток цих відносин у межах і напрямках, визначених нормами права [7, с. 152]; сукупність правових засобів, за допомогою яких здійснюється вплив на суспільні відносини [8, с. 32].

Зважаючи на це, під правовим регулюванням слід розуміти сукупність різноманітних форм та засобів юридичного впливу держави на поведінку учасників суспільних відносин, що здійснюється в інтересах усього суспільства або певного колективу чи особистості, з метою підпорядкувати поведінку окремих суб'єктів устанавленому в суспільстві правопорядку [9, с. 19].

На основі вищезазначеного, правове регулювання діяльності Держспоживінспекції України можна розглядати як комплекс правових засобів і норм, що застосовується у встановленому порядку уповноваженими суб'єктами до впорядкування суспільних відносин з організації та діяльності Держспоживінспекції України щодо забезпечення реалізації нею своїх повноважень у сфері державного контролю за додержанням законодавства про захист прав споживачів.

Варто зазначити, що основою правового регулювання є юридичні норми. Вони містяться, головним чином, у нормативних актах – офіційних документах органів законодавчої або виконавчої влади. Норма права, регламентуючи суспільні відносини, надає їм юридичної форми, його учасники стають суб'єктами права, які взаємопов'язані суб'єктивними правами та юридичними обов'язками [10, с. 220].

У свою чергу, правове регулювання діяльності Держспоживінспекції України забезпечується значною кількістю нормативних актів, які відрізняються один від одного за багатьма ознаками – назвою, юридичною силою, порядком прийняття, набранням чинності тощо. Система правового регулювання діяльності Держспоживінспекції України становить сукупність законів та підзаконних нормативних актів, які створюють правове поле для її належної реалізації. Нормативно-правові акти, які регулюють діяльність Держспоживінспекції України, слід поділити на п'ять взаємопов'язаних груп, розгляд яких забезпечить видоблення шляхів вдосконалення діяльності Держспоживінспекції України щодо реалізації державної політики у сфері державного контролю за додержанням законодавства про захист прав споживачів.

1. На вершині ієрархічної побудови системи правового регулювання, в тому числі і у сфері державного контролю за додержанням законодавства про захист прав споживачів, безумовно, знаходиться Конституція України. Основний Закон держави виступає як головний, базовий правовий акт для всієї структури законодавства України і є основним законом держави, що має особливі юридичні властивості і за допомогою якого народ або органи держави, що виступають від його імені, закріплюють права і свободи людини і громадянина, основи громадянського суспільства, які охороняються державою, утверджують основні засади устрою суспільства і держави, визначають суб'єктів влади, а також механізм її організації і здійснення [11, с. 70]. Важливо і те, що на конституційному рівні знайшли своє закріплення не тільки положення, що держава захищає права споживачів, здійснює контроль за якістю і безпечністю продукції та усіх видів послуг і робіт, сприяє діяльності громадських організацій споживачів, а й засади дієвого механізму гарантування реалізації та захисту такого роду прав.

2. Правову основу діяльності Держспоживінспекції України щодо реалізації державної політики у сфері державного контролю за додержанням законодавства про захист прав споживачів становлять міжнародні правові акти, ратифіковані у встановленому порядку

та нормативні документи, які спрямовані на адаптацію та гармонізацію законодавства України та законодавства ЄС, які також мають стратегічний характер для розвитку сфери споживання. До таких документів слід віднести: План дій «Україна – Європейський Союз» від 12.02.2005, Резолюцію № 39/248 Генеральної Асамблеї ООН «Керівні принципи для захисту інтересів споживачів», Директиву № 2005/29/ЄС Європейського парламенту і Ради ЄС про недобросовісну комерційну практику по відношенню до споживачів на внутрішньому ринку (Директива про недобросовісну комерційну практику), Регламент № 2006/2004 Європейського Парламенту і Ради ЄС про співробітництво між національними органами влади по виконанню положень в галузі захисту прав споживачів (Регламент про співробітництво в галузі захисту прав споживачів), Угода про основні напрямки співробітництва держав-учасниць Співдружності Незалежних Держав в галузі захисту прав споживачів від 25.01.2000, Рекомендація Комісії 98/257/ЄС «Про принципи, які застосовуються до органів, відповідальних за позасудове врегулювання спорів про захист прав споживачів» від 30.03.1998 № 98/257/ЄС, Директива № 79/112/ЄЕС Ради ЄЕС про зближення законів держав - членів ЄЕС щодо маркування, представлення і реклами харчових продуктів, призначених для продажу кінцевому споживачу від 18.12.1978 № 79/112/ЄЕС тощо.

3. Центральне місце в механізмі правового регулювання діяльності Держспоживінспекції України щодо реалізації державної політики у сфері державного контролю за додержанням законодавства про захист прав споживачів займають норми законів та інших законодавчих актів України. Причому, їх значення в ході становлення правової держави має постійно зростати, оскільки верховенство закону є невід'ємною ознакою останньої [12, с. 153]. З метою більш детальної регламентації діяльності Держспоживінспекції України, слід виокремити цю групу в залежності від напрямків діяльності останньої. Нами вже робились спроби в наукових працях [13; 14] виокремити основні напрямки діяльності Держспоживінспекції України: контроль за додержанням законодавства про захист прав споживачів; контроль за додержанням законодавства про рекламу; державний ринковий нагляд; державний нагляд за додержанням технічних регламентів, стандартів, норм і правил. Враховуючи запропоновану класифікацію напрямків діяльності Держспоживінспекції України вкажемо на основні законодавчі акти, які становлять правове регулювання зазначеної інспекції, а саме: Закони України «Про захист прав споживачів» [15], «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів» [16], «Про житлово-комунальні послуги» [17], «Про заходи щодо попередження та зменшення вживання тютюнових виробів і їх шкідливого впливу на здоров'я населення» [18], «Про звернення громадян» [19], «Про рекламу» [20], «Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції» [21], «Про загальну безпечність нехарчової продукції» [22], «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» [23] тощо.

4. Нормативні акти, які видаються Президентом України та Кабінетом Міністрів України, є підзаконними, тобто вони приймаються на основі і на виконання законів і не повинні їм суперечити. В юридичній літературі вироблено поняття похідної нормотворчості, яке означає, що одні нормативні приписи зумовлюються іншими, як правило, законодавчими приписами, розкривають їх зміст [24, с. 58–69; 25, с. 82–86]. Саме такими є більшість правових норм, закріплених в актах Президента України та Кабінету Міністрів України, а також в інших підзаконних актах.

Серед актів Президента України, які мають певне значення для правового регулювання діяльності Держспоживінспекції України щодо реалізації державної політики у сфері

державного контролю за додержанням законодавства про захист прав споживачів, можна назвати в залежності від виокремлених напрямків діяльності останньої, наступні, Указ Президента України від 09.12.2010 № 1085/2010 «Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади» [26], Указ Президента України від 13.04.2011 № 465/2011 «Про Положення про Державну інспекцію України з питань захисту прав споживачів» [1], Указ Президента України від 13.07.2005 № 1105/2005 «Про заходи щодо вдосконалення діяльності у сфері технічного регулювання та споживчої політики» [27] тощо.

У свою чергу, Кабінет Міністрів України як вищий орган у системі органів виконавчої влади, також встановлює ряд правил, які регламентують діяльність Держспоживінспекції України в залежності від напрямків діяльності. Зокрема, постанови Кабінету Міністрів України: «Про затвердження переліку органів державного нагляду та сфер їх відповідальності» від 01.06.2011 № 573, «Деякі питання відшкодування суб'єктом господарювання вартості відібраних зразків нехарчової продукції та проведення їх експертизи (випробування)» від 31.08.2011 № 921, «Про затвердження Порядку здійснення контролю стану виконання рішень про вжиття обмежувальних (корегувальних) заходів» від 05.10.2011 № 1017, «Про затвердження Порядку функціонування національної інформаційної системи державного ринкового нагляду, внесення до неї відомостей і подання повідомлень» від 26.12.2011 № 1397, «Про затвердження Порядку функціонування системи оперативного взаємного сповіщення про продукцію, що становить серйозний ризик, та подання повідомлень для внесення до неї» від 26.12.2011 № 1398, «Деякі питання захисту прав споживачів (користувачів) щодо безпечності нехарчової продукції» від 26.12.2011 № 1400, «Про затвердження Порядку подання повідомлення про продукцію, яка не відповідає загальній вимозі щодо безпечності продукції, органам державного ринкового нагляду» від 26.12.2011 № 1401, «Про затвердження ступенів ризику видів нехарчової продукції та критеріїв, за якими визначається належність нехарчової продукції до відповідних ступенів ризику» від 26.12.2011 № 1404, «Питання реалізації та знищення використаних під час проведення експертизи (випробування) зразків нехарчової продукції, що були відібрані в межах здійснення державного ринкового нагляду» від 26.12.2011 № 1406, «Про затвердження Методики вжиття обмежувальних (корегувальних) заходів» від 26.12.2011 № 1407, «Про затвердження Типових правил розміщення зовнішньої реклами» від 29.12.2003 № 2067, «Про затвердження Порядку накладення штрафів за порушення законодавства про рекламу» від 26.05.2004 № 693 тощо.

5. Значна кількість правових норм, які регулюють діяльність Держспоживінспекції України щодо реалізації державної політики у сфері державного контролю за додержанням законодавства про захист прав споживачів, міститься у відомчих нормативних актах Міністерства економічного розвитку і торгівлі України та Держспоживінспекції України. Зокрема, наказ Мінекономрозвитку України від 23.01.2013 № 61 «Про затвердження Порядку взаємодії Міністерства економічного розвитку і торгівлі України з центральними органами виконавчої влади, діяльність яких спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра економічного розвитку і торгівлі України» [28], «Про затвердження Положення про інспекції з питань захисту прав споживачів в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі» від 09.11.2011 № 206 [29], «Про затвердження типових форм документів у сфері державного ринкового нагляду» від 11.06.2012 № 690 [30], «Про затвердження Порядку проведення перевірок у суб'єкті господарювання сфери торгівлі і послуг, у тому числі ресторанного господарства, якості продукції, додержання обов'язкових вимог щодо безпеки продукції, а також додержання правил торгівлі та надання послуг» від 07.03.2012 № 310 [31] тощо.

Серед відомчих нормативних актів Держспоживінспекції України слід назвати: наказ Держспоживінспекції України від 25.06.2012 № 95 «Положення про Управління захисту прав споживачів та реклами»; «Про затвердження Переліку видів продукції підвищеного ступеню ризику» від 23.02.2012 № 38, «Про утворення колегії Держспоживінспекції України» від 20.12.2011 № 47 тощо.

**Висновок.** Варто звернути увагу, що кожен вид нормативних актів має свій рівень та обсяг правового регулювання, тобто, існує тісний взаємозв'язок між юридичною силою нормативних актів і колом суспільних відносин, які вони регулюють. Отже, становлення правової держави вимагає розширення сфери регулювання суспільних відносин законом, законодавче регулювання не може охопити всі ці відносини. Те ж саме можна сказати і про нормативні акти Президента України і Кабінету Міністрів України.

Отже, що нормативна база, якою керується Держспоживінспекція України під час здійснення своїх повноважень, можна класифікувати на зовнішню, яка розробляється формально за межами центрального органу виконавчої влади, але остання має пряме відношення до її створення, безпосередньо розробляючи або беручи участь у розробленні проектів тих чи інших нормативних актів, і внутрішню, тобто відомчу нормативну базу, яка розробляється Держспоживінспекцією України її територіальними органами з метою реалізації державної політики у сфері державного контролю за додержанням законодавства про захист прав споживачів.

#### ЛІТЕРАТУРА:

1. Про Положення про Державну інспекцію України з питань захисту прав споживачів : Указ Президента України від 13.04.2011 № 465/2011 // Офіційний вісник України. – 2011 р. – № 29. – С. 340. – Ст. 1271.
2. Резолюція 39/248 Генеральної Асамблеї ООН «Керівні принципи для захисту інтересів споживачів» від 09.04.1985 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : [http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/995\\_903](http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/995_903)
3. Кравченко А. Г. Адміністративно-правове регулювання в сфері забезпечення прав споживачів в Україні : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07 / Кравченко Андрій Григорович. – Х., 2010. – 201 с.
4. Алексеев С. С. Теория права / С. С. Алексеев. – М. : Издательство БЕК, 1994. – 224 с.
5. Кельман М. С. Загальна теорія держави і права : підруч. / М. С. Кельман, О. Г. Мурашин. – К. : Кондор, 2006. – 477 с.
6. Теорія держави і права : підруч. / [С. Л. Лисенков, А. М. Колодій, О. Д. Тихомиров, В. С. Ковальський]. – К. : Юрінком Інтер, 2005. – 448 с.
7. Шестопалова Л. М. Теорія держави і права : навч. посіб. / Л. М. Шестопалова. – К. : Прецедент, 2006. – 197 с.
8. Коломоєць Т. О. Адміністративне право України. академічний курс : підручник / Т. О. Коломоєць. – К. : Юрінком Інтер, 2011. – 576 с.
9. Горшенев В. М. Способы и организационные формы правового регулирования в социалистическом обществе / В. М. Горшенев. – М. : Юрид. лит., 1972. – 342 с.
10. Загальна теорія держави і права : навчальний посібник / [А. М. Колодій, В. В. Колейчиков, С. Л. Лисенков та ін.]; за ред. В. В. Колейчикова. – К. : Юрінком Інтер, 2000. – 320 с.
11. Фрицький О. Ф. Конституційне право України : підруч. / О. Ф. Фрицький. – К. : Юрінком Інтер, 2004. – 510 с.
12. Скакун О. Ф. Теория государства и права : учеб. / О. Ф. Скакун. – Х. : Консум; Ун-т внутр. дел. 2000 – 704 с.
13. Бутенко Л. А. Державний ринковий нагляд, як один із напрямків діяльності Державної інспекції України з питань захисту прав споживачів /Л. А. Бутенко // Актуальні правові та організаційні проблеми публічного управління та судочинства : зб. наук. пр. міжнар. наук.-практ. конф. (м. Кіровоград, 12-13 квітня 2013 р.). – К. : НДІ приватного права і підприємництва НАПрН України, 2013. – У 2-х ч. – Ч. 1. – С. 215–217.

14. Бутенко Л. А. Діяльність державної інспекції України з питань захисту прав споживачів щодо контролю за додержанням законодавства про рекламу /Л. А. Бутенко // Перспективні напрями розвитку сучасної юридичної науки : матер. междунар. науч.-практ. конф. (г. Симферополь, 16-17 марта 2013 г.). – Симферополь : Научное объединение «Юридическая мысль», 2013. – С. 68–70.
15. Про захист прав споживачів : Закон України від 12.05.1991 № 1023-XI [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1023-12>
16. Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів : Закон України від 19.12.1995 № 481/95-ВР [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/481/95-%D0%B2%D1%80>
17. Про житлово-комунальні послуги : Закон України від 24.06.2004 № 1875-IV [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1875-15>
18. Про заходи щодо попередження та зменшення вживання тютюнових виробів і їх шкідливого впливу на здоров'я населення : Закон України від 22.09.2005 № 2899-IV [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/2899-15>
19. Про звернення громадян : Закон України від 02.10.1996 № 393/96-ВР [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/393/96-%D0%B2%D1%80>
20. Про рекламу : Закон України від 03.07.1996 № 270/96-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1996 р. – № 39. – Ст. 181.
21. Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції : Закон України від 02.12.2010 № 2735-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2011 р. – № 21. – С. 1112. – Ст. 144.
22. Про загальну безпечність нехарчової продукції : Закон України від 02.12.2010 № 2736-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/2736-17>
23. Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності : Закон України від 05.04.2007 № 877-V [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/877-16>
24. Заец А. П. Система советского законодательства : проблемы согласованности / А. П. Заец. – К. : Наук. думка, 1987. – 97с.
25. Поленина С. В. Научные основы типологии нормативно-правовых актов в СССР / С. В. Поленина, Н. В. Сильченко. – М. : Наука 1987. – 152 с.
26. Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади : Указ Президента України від 09.12.2010 № 1085/2010 // Офіційний вісник України. – 2010 р. – № 94. – С. 15. – Ст. 3334.
27. Про заходи щодо вдосконалення діяльності у сфері технічного регулювання та споживчої політики : Указ Президента України від 13.07.2005 № 1105/2005 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/1105/2005>
28. Про затвердження Порядку взаємодії Міністерства економічного розвитку і торгівлі України з центральними органами виконавчої влади, діяльність яких спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра економічного розвитку і торгівлі України : наказ Мінекономрозвитку України від 23.01.2013 № 61 // Офіційний вісник України – 2013 р. – № 18. – С. 67. – Ст. 625.
29. Про затвердження Положення про інспекції з питань захисту прав споживачів в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі : наказ Мінекономрозвитку України від 09.11.2011 № 206 // Офіційний вісник України – 2011. – № 93. – С. 107. – Ст. 3396.
30. Про затвердження типових форм документів у сфері державного ринкового нагляду : наказ Мінекономрозвитку України від 11.06.2012 № 690 // Офіційний вісник України – 2012 р. – № 51. – С. 381. – Ст. 2064.
31. Про затвердження Порядку проведення перевірок у суб'єктів господарювання сфери торгівлі і послуг, у тому числі ресторанного господарства, якості продукції, додержання обов'язкових вимог щодо безпеки продукції, а також додержання правил торгівлі та надання послуг : наказ Мінекономрозвитку України від 07.03.2012 № 310 // Офіційний вісник України – 2012 р. – № 38. – С. 104. – Ст. 1435.